

Nam thành Công Giáo. Revue
de la jeunesse catholique.
Mensuel

. Nam thành Công Giáo. Revue de la jeunesse catholique. Mensuel. 1935-03.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

NAM THANH

THIẾU NIÊN

HY VỌNG

CỦA

TU'ỞNG LẠI

Thư Đức Khâm-Mạng Tòa Thánh

Cha Tuyên Ủy mới tiếp được thư của Đức Khâm-mạng, trích dịch ra đây để anh em Công-Giáo Nam-Thanh thể ý bề trên mà hành-dộng cho phải đường.

Huế, ngày 30 Avril 1935.

N 4987

Cha rất yêu mến,

Tôi vừa nhận được sô đầu của nguyệt san "Công-Giáo Nam-Thanh" tiếp nối với lá thư hàng tháng của hội mà trước tôi vẫn chú ý đến vì là một công cuộc của thanh niên.

Trong sự đổi thay này tôi nhận thấy bạn trẻ thành Nam tiên bước; như vậy há chẳng phải là kết quả của tuần *Giubilê* ơn cứu chuộc mà tôi vừa bề mặt một cách long trọng hiệp một ý với thành Lộ-Đức đó ru?

Đem tuần *Giubilê* này ban bỏ ra khắp hoàn cầu, thăm ý Đức Thánh Cha là có ý đem ơn ích quý giá tuần đặc biệt, vô song này nhuan thăm đến lũ con chiến Viễn-Đông đã không thể tới viếng thành Roma năm 1933-1934, Ngài lại muốn làm nên là một tuần « Truyền giáo trợ lực » (*Giúp sức thiêng-liêng về việc giảng đạo*) để lời những ơn mạnh mẽ, mãnh thắng xuống giúp một trăm triệu dân ngoại giáo được soi sáng ngõ hầu chịu lấy ơn to cứu chuộc. Ngài muốn khuyến khích con chiến bốn đạo đem sức riêng mà giúp các đảng thừa sai trong việc truyền đạo cho người đồng bang mình. Ngài muốn cho chúng ta có tinh thần Hành-dộng công-giáo mà không lúc nào ngài quên dặn giò khuyến khích những đoàn thể tới thăm ngài trong những năm 1933-34 mà ngài đã tiếp đãi, ủy lạo rất ân cần.

Lời Đức Thánh Cha đã được các con vâng theo, Hành-dộng công-giáo đã bắt đầu có, tuy chưa được hăng hái nhưng chắc chắn vững bền. Hành-dộng công-giáo trước nhất phải trông vào phái thanh niên. Nhưng trẻ con cũng đã phải dậy dỗ để dự bị vào mục đích ấy,

thê nên mới có các hội Nghĩa-bình mà ngài gọi là trường sơ học cho Hành-động công-giáo. Nghĩa-bình rất thịnh đạt ở Bắc-kỳ, sau này lo gì mà chẳng tuyển được nhiều hội viên xứng đáng cho Công-Giáo Nam-Thanh.

Nhưng chẳng đợi đến ngày mai, Cha đã họp các bạn trẻ rồi Cha đem gia nhiệt thành, đem gương đạo đức mà huấn luyện nên thiếu niên có chí ý, sốt sắng về bổn phận mình, về việc truyền đạo. Theo chân đức Thánh Cha, chúng ta đem hy vọng đặt vào phái thanh niên. Thanh niên ngày nay là hy vọng của tương lai, một tương lai rực rỡ vì sự hoán cải, hoán cải cho một ngày một hơn lên, ta có thể nói là cái tương lai do một cuộc cách mệnh trong phạm vi đạo đức ngay lãnh xây đắp nên vậy.

Hành-động Công-Giáo là công cuộc của người ngoài lời buộc tu hành vui lòng đến dúp các đấng trong việc truyền đạo. Hành-động Công-Giáo ấy đã có từ lúc sơ khai của đạo ở xứ ta. Các giáo đồ, các cô mục là liệt vào hạng ấy, công việc hàng ngày là dúp các Cha. Nhưng lâu ngày nên người ta cứ tưởng lầm mà cho những người ấy như là hạng người làm việc của nhà thờ, có một chức trách riêng nó phân biệt hẳn ra mà làm cho kể như một hạng tu lãnh xa thê tục.

Vậy nên chỉ có những giáo hữu như bạn trẻ các trường, trong nhà máy, ở nhà quê, những người làm ruộng, những thợ thuyền, những học sinh, những người buôn bán hay làm ở các công sở v. v... mới họp tập nhau vào làm việc theo tinh thần Hành-động Công-Giáo và tận tâm dúp

Chân dung Đức Tổng lãnh Giám-Mục DREYER
Khâm Mạng Tòa Thánh

các Cha thừa sai truyền đạo cho người ngoại giáo. Chúng ta chớ nên quên trong xứ có đạo thì Hành-động Công-Giáo là khuyên cho ai nấy cải tà qui chính để dũ vững nhân đức tin, mà ở nơi chưa toàn tông là truyền đạo cho người ngoại giáo. Ở đây, Hành-động Công-Giáo là hành động truyền đạo vậy.

Muôn vào hội Hành-động Công-Giáo và dúp các Cha cho nên việc, bạn trẻ ngày nay phải biết đạo, không phải là biết qua quít mà phải biết cách thâm thúy khiến cho tinh thần đạo mà ta đã thấu thái được hết ấy dúp cho ta được sống; dù ta ở vào nơi nào, ta cũng có thể hấy tỏ rõ rệt chẳng những cách dũ đạo bề ngoài mà

lại có thể cắt nghĩa về tôn chỉ, chiết lý của đạo nữa. Biết như vậy mới có thể trả lời thanh thoát những câu người ta chất vấn bề bác về đạo mình được, mới có thể có những câu thanh thoát sáng sủa dúp kẻ ngoại nhận biết đạo thật được.

Đã hẳn rằng còn cần phải có ơn Thánh sùng nữa, vì ơn ấy sẽ khiến Chúa Thánh Thần xuống cùng người truyền đạo, dúp người ấy biết lời nói mà truyền đạo thật, nhưng có lo gì rằng những bạn thanh niên ngoài sự khảo cứu tìm tòi lại còn sốt sắng làm bốn phận mình với Chúa mà chẳng có ơn ấy.

Những điều này Cha đã muốn đem ra thực hành. Hay lắm! Và Cha chẳng quên rằng chính phải dùng nhân đức thương yêu để mở cửa những linh hồn mà ta muốn đem sự thật truyền bá cho, nên tôi lấy làm mừng rằng Cha đã dựng ra hội làm phúc Thánh Vicenté, kết quả rất mỹ mãn.

Mong rằng nguyệt-san hằng nói đến công việc hành động của hội ấy, khi nói đến chớ dùng lời văn quảng cáo rất kỳ với tinh thần hội,

mà chỉ nói rất giản dị công việc hội đã làm để bề trên biết và để đem gương tốt ấy mà khuyên khích thanh niên nơi khác lập các chi hội thêm.

Thưa Cha, tôi rất mong mỗi trông cậy vào bọn thanh niên của Cha, và tôi chắc rằng bọn ấy cũng giống như thiếu niên các nước, nghĩa là càng nài bao nhiêu thì họ lại càng làm việc thêm bấy nhiêu, vì lòng tận tâm họ đương sôi nổi bởi đức hy sinh, vì họ biết đem nhân đức tin mà tăng lòng mến Chúa thương người, lại bởi vì mến Chúa thương người, mà nhân đức tin của họ ngày thêm vững chắc.

Tôi thành tâm ban phép lành cho công cuộc hành động của Cha con Cha, cho báo Công - Giáo Nam - Thanh, tôi mong mỗi và chúc cho báo ấy tới được mục đích tôi cao là dóm lửa truyền đạo nơi tâm can bạn trẻ, ấy là làm đủ điều kiện tôi cần cho Hành-động Công-Giáo vậy.

KÍNH THƯ,

Tổng-lãnh Giám-Mục DREYER

Khâm Mạng Tòa Thánh

TIN HỘI

Ban dự bị.

Đón trước ý Đức Khâm-mạng Tòa Thánh, ngày 27-4-35 hội đã họp kỳ hội-đồng đặc biệt, anh em thỏa thuận xin Cha Tuyên-Ủy lập một ban dự bị cho hội ta. Hội-viên ban ấy sẽ tuyển ở các nghĩa binh trong xứ. Cùng chịu một cách huấn luyện của Cha Cao, các hội-viên ấy trong ba năm dự bị sẽ trở nên những thanh-niên có kỷ-luật, quen việc, quen nết Cha Tuyên-Ủy, mà từ ngay bây giờ đã có thể cho ta hy vọng một Thanh-niên Công-giáo có qui tắc sẽ hành động trong Thành-Nam ba năm sau đây.

Ban ấy sẽ họp riêng trong các ngày chủ nhật, chỉ trừ khi nào có lễ trọng, có diễn văn ảnh hưởng tốt cho họ thì mới cùng họp chung với ban chính mà thôi. Ngoài ra anh em ban dự bị cũng cùng chung với ban chính một kỷ luật, một bốn phận theo tôn chỉ chung của Công-giáo Nam-Thanh.

Muốn tránh sự e-lệ, ngượng-ngùng, hội định để ban ấy bầu lấy một phó-hội-trưởng riêng, một ban trị-sự riêng, trong các việc sẽ theo lệnh Cha Tuyên-Ủy và thỏa thuận với Hội trưởng chung mà làm.

Việc này đã được Cha Tuyên-Ủy rất tán thành.

Mong rằng các phụ-huynh trong xứ Namđịnh hiểu rõ tôn chỉ cao thượng của Công-giáo Nam-Thanh hiểu rõ cái giáo-dục Công-giáo, một giáo-dục mạnh mẽ, chân thật, lấy sự mến Chúa yêu người làm gốc, mà cho các trò em đã 15 tuổi hay đã học ở lớp sơ đẳng rồi ghi tên vào ban dự bị Hội-Công-giáo Nam-Thanh.

Mạ đương thì xanh lá, đem giâm vào ruộng đã cấy bừa sẵn sàng, đủ màu, đủ nước, chắc rằng sẽ được gặt lúa tốt, gạo nhiều.

Những bài vở cùng mandat xin gửi cho
R. Père VACQUIER Nam-định

GIÁ MUA BÁO

Đồng niên. **0\$60**

Ai trả từ (1\$) trở lên sẽ kể là danh dự độc giả

Đức Tổng Lãnh Giám Mục De Guébriant

Bề trên Hội giảng đạo Paris tạ thế ngày 6 Mars 1935

Với đức Cha, Hội Giảng đạo Paris mất một Cha rất quý mến, nước Pháp mất một người con xứng đáng với tổ quốc, Hội Thánh mất một đầy tớ trung thành tận tụy, Viễn-đông mất một vị ân-nhân đã từng thi bao nhiêu là ân trách, nhưng trái lại, chúng tôi tin chắc như thế, nước Thiên-đường thêm được một vị Thánh có huân công.

Giòng dõi tướng môn, ông cha đã từng chiếm những địa vị cao trọng trong chính giới, trong trường ngoại giao. Đức Cha là cháu quan Thống chế De Guébriant, là một nhà trâm anh thế phiệt xứ Bretagne.

Sinh ngày 11 tháng chạp năm 1860, từ lúc sáu tuổi người đã có chí đi giảng đạo phương xa. Lúc lớn lên người học tại trường Collège Stanislas là trường có danh tiếng ở nước Pháp đã đào tạo biết bao nhiêu vị linh mục. Mãn khóa, người sang học trường St Sulpice ở Issy, năm 1883 người khấn vào hội giảng đạo Paris, mừng 5 tháng bảy năm 1885 người chịu chức thầy cả rồi đến mừng 7 tháng mười thì đáp tầu sang Tứ-Xuyên (Trung-hoa) là nơi người ở luôn giảng đạo trong hai mươi năm.

Lúc đó đương vào hồi Trung Pháp giao thiệp rồi beng về việc chiếm xứ Bắc-kỳ thế mà người đã đủ tài ngoại giao dung hợp, cứ yên lòng mở đạo ở nơi hẻo lánh xa xôi ấy. Năm 1907, người cùng với viên quan võ sau này là quan bầy d'Ollone là hai người thứ nhất lên thám hiểm rẫy núi Montagnes Froides là nơi giống Lô Lô đen ở. Chính người đã thu xếp mở đạo cho dân này mà ngày nay một người cầm đầu cho lũ con chiên Lô Lô để nổi nghiệp người là Cha Olivier, bạn đồng học với Cha Tuyên-Úy hội ta, hiện đương nằm dưỡng bệnh tại bệnh viện St Paul Hà-nội.

Năm 1910 người thụ phong giám-mục thành Kiengchang nay đổi tên là Ningyuanfou, về sau tòa giám-mục dời ra Canton.

Năm 1919, người chịu mệnh đức Giáo Hoàng Benoit XV di kinh lược khắp các xứ ở Trung Hoa, năm 1921 người được bầu lên làm Bề trên Hội giảng đạo Paris.

Trong ba mươi năm năm ở Trung-hoa khi làm thầy cả thừa sai, khi làm giám-mục không lúc nào người quên cái tôn chỉ phương châm của người là quý trọng yêu mến người Trung hoa; mà trả lại ơn sâu ấy, 175.000 người có đạo vùng Tứ-Xuyên ngày nay còn ghi nhớ những ân trách của vị đã yêu mình như con để thật.

Lên ghế chủ tịch của Hội, đức Cha đã đem gương hi sinh, nhẫn nại, khiêm nhường, giản dị mà huân luyện cho các Cha thừa sai, chính Cha Tuyên-Úy chúng ta là một học sinh thứ nhất cũng học ở Collège Stanislas như người mà người đã thúc dục, khuyên dẫn cho vào học trường St Sulpice và nhập hội giảng đạo Paris. Năm 1932 khi kinh lược qua Hanoi, người cố gắng ghé thăm Cha Tuyên-Úy, con cưng thiêng liêng của người ở Cổ-Liên.

Chính người đã định nghĩa chữ linh mục thừa sai như vậy: « Linh mục thừa sai dù là người nước nào cũng không phải là vì tổ quốc của mình mà hành động, chỉ biết có một Chúa, rồi làm việc Chúa. Linh mục thừa sai không phải là đem thánh giá đi mở đường cho lũ quân quan đi xâm lược đất đai mà là quên nhà bỏ nước để đem ơn Cứu Chuộc cho người khác cũng được hưởng chung với mình ».

Muốn biết rõ công trạng của người với Hội Thánh Viễn-Đông, ta chỉ phải trông cuộc kinh lược của người

năm 1932, tuy đã 72 tuổi mà sông pha lặn lội qua Ấn-Độ, qua Đông Pháp, sang Tàu, sang Nhật, không một thấy cả thừa sai nào của Hội ở Viễn-đông này mà không được đức Cha ân cần xem xét đến. Hồi sau đó một năm, vì được người xin mà đức Thánh Cha đã phong chức Giám-mục cho đức Cha Tổng với một đức Cha Ấn-Độ và ba bốn đức Cha Trung-Hoa. Muốn biết rõ cảm tình của Đức Cha đối với học sinh của Hội giảng đạo, tôi xin đọc giả đọc qua đoạn thơ mà bạn Cha Tuyên-Úy đang học ở nhà Hội, viết thơ ngày 14-3-35 kể lúc cuối cùng của vị bề trên quý-báu ấy rằng:

« Lúc chết Đức Cha rất thanh thản, bao nhiêu tình tình hầu như hướng hết vào Chúa. Lúc Đức Cha đi về, cuộc hành trình nhọc nhằn lắm, người mất máu nhiều quá thì người truyền cho người chịu các phép và hôm sau người cho gọi chúng tôi (các sinh viên của hội) lên từng người một đi qua trước giường nằm của người. Lúc ấy người đã mệt lắm, tuy người không nói được nữa nhưng cách người nhìn chúng tôi âu yếm thiết tha, cách người cầm tay chúng tôi ân cần hình như chẳng nỗ rời tay, cách người ban phép chúc sự lành lần cuối cùng khiến cho chúng tôi cảm thấy người yêu mỗi một chúng tôi là chừng nào ».

Lúc sinh thời Đức Cha rất yêu phải thiếu niên Phải chăng ngày nay chúng ta, hội viên Công-Giáo Nam-Thanh vẫn được ơn người một cách gián tiếp vì Cha Tuyên-Úy là con thiêng liêng của người.

Khi người kinh lược ở Đông-Pháp, người nói trong 50 năm sau đây một nửa dân số xứ ta

sẽ được là dân có đạo. Mong rằng ngày nay ở trên nước Thiên-Đàng Đức Cha sẽ bầu cử nài xin cho nước ta được như lời người đã nói tiên tri.

Một đời hy sinh cho việc truyền giáo, Đức Cha De Guébriant là một ân nhân cho toàn cõi Viễn-dông. Than ôi, cuộc đời ngắn ngủi, người đời chỉ là một cái bóng thoáng trong quang thời gian, nhưng Đức Cha đã được ơn Chúa ban nên tuy người đã khuất mà những tư tưởng cao siêu anh mẫn còn như tia sáng thoát qua năm cỏ khâu mà soi đường cho hậu thế, mà nhắc lại cho bọn sau cái gương anh hùng đạo đức của người vậy

J. P. H.

Hộp thư

Đức Cha Tông

«Tôi đã nhận được báo Công-Giáo Nam-Thanh. Từ thể tài tới hình thức đều được hoàn toàn, tôi rất lấy làm bằng lòng. Tôi sẽ hết lòng lưu tâm cổ động cho báo ấy.

Một nhà nho

«... Tôi được đọc số đầu báo Công-Giáo Nam-Thanh. Cách sắp đặt gọn ghẽ, nhờ nhẽ rõ ràng dễ hiểu cho chúng tôi hơn nhiều báo đạo khác. Văn ham đọc báo chí, tôi rất lấy làm mừng rằng phái Thanh-Niên Công-Giáo các ông có can đảm định phá toang cái tị hiềm ở dữa 2 dân lương giáo : là đem tinh thần triết lý đẹp đẽ của đạo Công-Giáo bày tỏ cho chúng tôi xem. Có biết nhau mới có thể cùng nhau có tình cảm được. Biết đầu một ngày kia tại nhà nho chúng tôi sẽ cùng với các ông một tin ngưỡng...»

TẠ-VĂN-KINH

Chủ hiệu Nhật-Kinh Y-Quán
97, Phố Khách, Namđinh

Ai yêu văn hay

thích tư tưởng cao

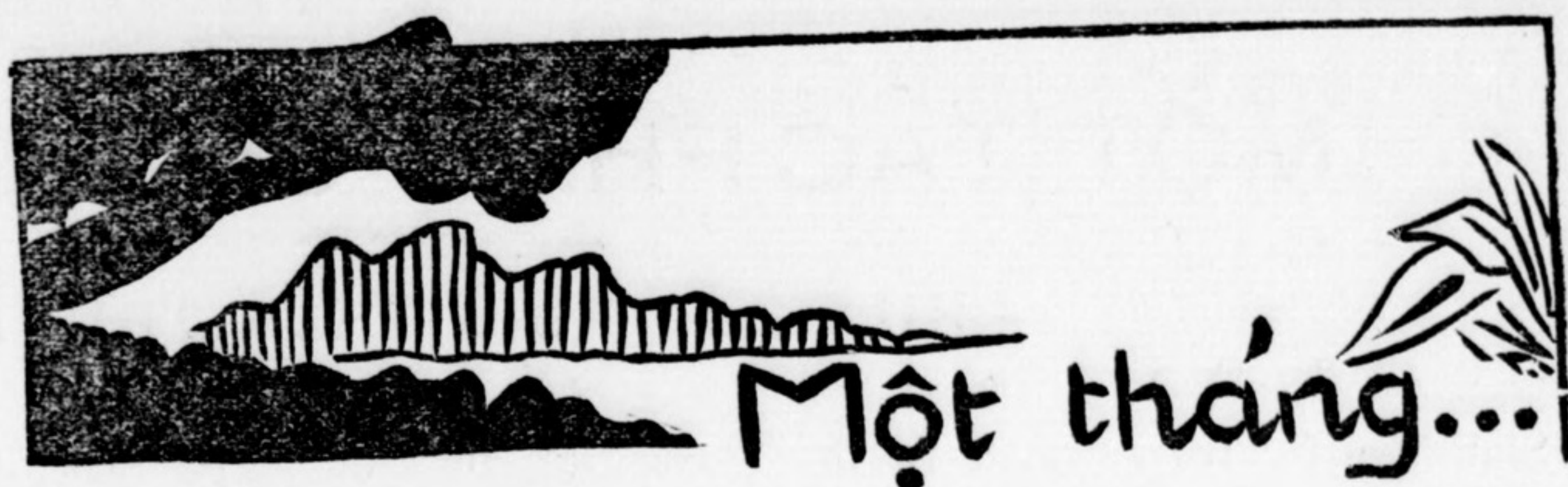
hãy xem cuốn sách :

Đức Cha Tông với Thiếu-niên

1 số 5 xu, 25 số 4 xu rưỡi 1 cuốn, từ 50 cuốn trở lên tính 4 xu 1 cuốn.

Mua ngay kéo hết. — Hỏi tại

Cha Cao nhà xứ Nam-định.

trong Thế giới Công-Giáo

Trung-Hoa.

Một Cha thừa sai I-Pha-Nho bị cộng sản bắt đã được tha

Cứ theo điện tín hãng Fides thông tin ngày 2 Mars 1935 thì Cha Cyprien Bravo, dòng Đô mi ni cô bị đảng cộng sản bắt trong tuần tháng giêng năm 1934 đã được tha. Người mới 34 tuổi. Thế là hiện nay chỉ còn sáu Cha thừa sai làm tu đảng cộng sản Trung-Hoa : 3 Cha I-Pha-Nho, 2 Cha Thụy-Sỹ với 1 Cha Ý-Đại-Lợi.

Cha Avito, dòng tên I-Pha-Nho bị bắt năm 1930, hiện làm khán hộ cho bọn cờ đỏ. Hiện nay đang vận động để chuộc Cha Anselmo người Ý bị bắt chính ngày lễ sinh nhật năm 1933 xong chưa có hiệu quả gì.

Tòa Thánh

Dâng tàu bay

Ngày 21 Mars Đức Thánh Cha đã cho vởi vào bộ kiến nhà phi-hành đức Hermann Koehl là người ủy viện của đức Hồng-y Giáo-chủ Schulte, tổng lãnh Giám-mục thành Cologne giảng Tòa-Thánh 2 tàu bay để dúp về việc giảng đạo các xứ hẻo lánh.

Đức

Một Giám-mục đạo Thệ-phản trở lại

Ông Bác-sỹ Frédéric Meiler sáng lập chủ trương hội đạo Thệ-phản nước Đức đã trở lại đạo Chúa.

Năm nay ông 43 tuổi, trước lúc còn bé đã chịu ảnh hưởng giáo dục Công-giáo, đến năm 1920 thì ông bỏ đạo mà về phe Thệ-phản, năm 1930 ông được suy cử lên làm Giám-mục của phe đạo rồi Lu-te.

Ngày nay ông trở lại đạo Chúa, công chúng lấy làm ngạc nhiên mà nhất là dân đạo rồi thì càng lấy làm lạ lắm.

Nước Pháp

Cuộc lễ tam nhật bế mạc Năm thánh tại Lộ-Đức

Bế mạc Năm thánh và nhân dịp mừng kỷ-niệm Đức-Bà hiện ra ở thành Lộ-Đức được 75 năm, có mở cuộc lễ tam nhật có các giáo sĩ làm lễ liên li suốt ba ngày đêm. Tòa Thánh ủy đức Hồng-y Thơ-ký Pacelli đến dự hội đại diện đức Giáo-hoàng. Quan nội vụ Thượng-thư Marin, đại diện chính-phủ Pháp, nghênh tiếp đức Hồng-y tại Vintimille là cương giới Pháp Ý, có binh lính ứng chào.

Có 60 đức Hồng-y đến dự lễ, có các quan chức đại biểu các nước Âu châu, bà nguyên Hoàng-hậu nước Áo Zita và nhiều vị hoàng-thân, công-chúa các nước, các ông nghị-viên Pháp và đông đúc quần chúng.

Đức Hồng-y Thủ-tướng Tòa-thánh đến đầu làm phép chúc sự lành cho nhân dân ở đấy. Tới thành Lộ-đức, có các quan chức địa phương nghênh tiếp, binh lính bông súng chào. Đức Hồng-y đi toa xe hỏa riêng của đức Giám-quốc.

Đức Giám-quốc đã gửi điện-tín cho đức Hồng-y Pacelli nói rằng : « Nước chúng tôi rất cảm động vì cái cử chỉ từ tâm, hiệu nghiệm mà đức Giáo-hoàng và chính đức Hồng-y hằng luôn luôn giúp giúp vào công cuộc rất quý báu để mưu sự hòa bình như thế. » Ngày hôm 26-4, là ngày lễ riêng cho trẻ con. có tới 20 vạn người đang tụ tập ở thành Lộ-đức ; ở đấy chưa từng thấy công chúng đông đúc như thế bao giờ đến nổi các hàng quán chật cả, công chúng gặp đâu thì ngủ đấy, trong các xe hàng, trong xe ô tô riêng.

Đức Tổng Lãnh Giám Mục De Guébriant

Bề trên Hội giảng đạo Paris tạ thế ngày 6 Mars 1935

Với đức Cha, Hội Giảng đạo Paris mất một Cha rất quý mến, nước Pháp mất một người con xứng đáng với tổ quốc, Hội Thánh mất một đầy tớ trung thành tận tụy, Viễn-đông mất một vị ân-nhân đã từng thi bao nhiêu là ân trách, nhưng trái lại, chúng tôi tin chắc như thế, nước Thiên-đường thêm được một vị Thánh có huân công.

Giòng dõi tướng môn, ông cha đã từng chiếm những địa vị cao trọng trong chính giới, trong trường ngoại giao. Đức Cha là cháu quan Thống chế De Guébriant, là một nhà trâm anh thế phiệt xứ Bretagne.

Sinh ngày 11 tháng chạp năm 1860, từ lúc sáu tuổi người đã có chí đi giảng đạo phương xa. Lúc lớn lên người học tại trường Collège Stanislas là trường có danh tiếng ở nước Pháp đã đào tạo biết bao nhiêu vị linh mục. Mãn khóa, người sang học trường St Sulpice ở Issy, năm 1883 người khấn vào hội giảng đạo Paris, mừng 5 tháng bảy năm 1885 người chịu chức thầy cả rồi đến tháng 7 tháng mười thì đáp tầu sang Tứ-Xuyên (Trung-hoa) là nơi người ở luôn giảng đạo trong hai mươi năm.

Lúc đó đương vào hồi Trung Pháp giao thiệp rồi beng về việc chiếm xứ Bắc-kỳ thế mà người đã đủ tài ngoại giao dung hợp, cứ yên lòng mở đạo ở nơi hẻo lánh xa xôi ấy. Năm 1907, người cùng với viên quan võ sau này là quan bầy d'Ollone là hai người thứ nhất lên thám hiểm dãy núi Montagnes Froides là nơi giống Lô Lô đen ở. Chính người đã thu xếp mở đạo cho dân này mà ngày nay một người cầm đầu cho lũ con chiên Lô Lô để nổi nghiệp người là Cha Olivier, bạn đồng học với Cha Tuyên-Úy hội ta, hiện đương nằm dưỡng bệnh tại bệnh viện St Paul Hà-nội.

Năm 1910 người thụ phong giám-mục thành Kiengchang nay đổi tên là Ningyuanfou, về sau tòa giám-mục dời ra Canton.

Năm 1919, người chịu mệnh đức Giáo Hoàng Benoit XV đi kinh lược khắp các xứ ở Trung Hoa, năm 1921 người được bầu lên làm Bề trên Hội giảng đạo Paris.

Trong ba mươi năm năm ở Trung-hoa khi làm thầy cả thừa sai, khi làm giám-mục không lúc nào người quên cái tôn chỉ phương châm của người là quý trọng yêu mến người Trung hoa; mà trả lại ơn sâu ấy, 175.000 người có đạo vùng Tứ-Xuyên ngày nay còn ghi nhớ những ân trách của vị đã yêu mình như con đẻ thật.

Lên ghế chủ tịch của Hội, đức Cha đã đem gương hi sinh, nhẫn nại, khiêm nhường, giản dị mà huân luyện cho các Cha thừa sai, chính Cha Tuyên-Úy chúng ta là một học sinh thứ nhất cũng học ở Collège Stanislas như người mà người đã thúc dục, khuyên dẫn cho vào học trường St Sulpice và nhập hội giảng đạo Paris. Năm 1932 khi kinh lược qua Hanoi, người cố gắng ghé thăm Cha Tuyên-Úy, con cưng thiêng liêng của người ở Cổ-Liên.

Chính người đã định nghĩa chữ linh mục thừa sai như vậy: « Linh mục thừa sai dù là người nước nào cũng không phải là vì tổ quốc của mình mà hành động, chỉ biết có một Chúa, rồi làm việc Chúa. Linh mục thừa sai không phải là đem thánh giá đi mở đường cho lũ quân quan đi xâm lược đất đai mà là quên nhà bỏ nước để đem ơn Cứu Chuộc cho người khác cũng được hưởng chung với mình ».

Muốn biết rõ công trạng của người với Hội Thánh Viễn-Đông, ta chỉ phải trông cuộc kinh lược của người

năm 1932, tuy đã 72 tuổi mà sông pha lặn lội qua Ấn-Độ, qua Đông Pháp, sang Tàu, sang Nhật, không một thấy cả thừa sai nào của Hội ở Viễn-đông này mà không được đức Cha ân cần xem xét đến. Hồi sau đó một năm, vì được người xin mà đức Thánh Cha đã phong chức Giám-mục cho đức Cha Tổng với một đức Cha Ấn-Độ và ba bốn đức Cha Trung-Hoa. Muốn biết rõ cảm tình của Đức Cha đối với học sinh của Hội giảng đạo, tôi xin đọc giả đọc qua đoạn thơ mà bạn Cha Tuyên-Úy đang học ở nhà Hội, viết thơ ngày 14-3-35 kể lúc cuối cùng của vị bề trên quý-báu ấy rằng:

« Lúc chết Đức Cha rất thanh thản, bao nhiêu tình tình hầu như hướng hết vào Chúa. Lúc Đức Cha đi về, cuộc hành trình nhọc nhằn lắm, người mất máu nhiều quá thì người truyền cho người chịu các phép và hôm sau người cho gọi chúng tôi (các sinh viên của hội) lên từng người một đi qua trước giường nằm của người. Lúc ấy người đã mệt lắm, tuy người không nói được nữa nhưng cách người nhìn chúng tôi âu yếm thiết tha, cách người cầm tay chúng tôi ân cần bình như chẳng nỗ rời tay, cách người ban phép chúc sự lành lần cuối cùng khiến cho chúng tôi cảm thấy người yêu mỗi một chúng tôi là chừng nào ».

Lúc sinh thời Đức Cha rất yêu phải thiếu niên Phải chăng ngày nay chúng ta, hội viên Công-Giáo Nam-Thanh vẫn được ơn người một cách gián tiếp vì Cha Tuyên-Úy là con thiêng liêng của người.

Khi người kinh lược ở Đông-Pháp, người nói trong 50 năm sau đây một nửa dân số xứ ta

sẽ được là dân có đạo Mong rằng ngày nay ở trên nước Thiên-Đàng Đức Cha sẽ bầu cử nài xin cho nước ta được như lời người đã nói tiên tri.

Một đời hy sinh cho việc truyền giáo, Đức Cha De Guébriant là một ân nhân cho toàn cõi Viễn-đông. Than ôi, cuộc đời ngắn ngủi, người đời chỉ là một cái bóng thoáng trong quầng thời gian, nhưng Đức Cha đã được ơn Chúa ban nên tuy người đã khuất mà những tư tưởng cao siêu anh mẫn còn như tia sáng thoát qua năm cỏ khâu mà soi đường cho hậu thế, mà nhắc lại cho bọn sau cái gương anh hùng đạo đức của người vậy

J. P. H.

Hộp thư

Đức Cha Tông

«Tôi đã nhận được báo Công-Giáo Nam-Thanh. Từ thể tài tới hình thức đều được hoàn toàn, tôi rất lấy làm bằng lòng. Tôi sẽ hết lòng lưu tâm cổ động cho báo ấy.

Một nhà nho

«... Tôi được đọc số đầu báo Công-Giáo Nam-Thanh. Cách sắp đặt gọn ghẽ, nhời nhẽ rõ ràng rõ hiểu cho chúng tôi hơn nhiều báo đạo khác. Văn ham đọc báo chí, tôi rất lấy làm mừng rằng phái Thanh-Niên Công-Giáo các ông có can đảm định phá toang cái tị hiềm ở dữa 2 dân lương giáo : là đem tinh thần triết lý đẹp đẽ của đạo Công-Giáo bày tỏ cho chúng tôi xem. Có biết nhau mới có thể cùng nhau có tình cảm được. Biết đâu một ngày kia tại nhà nho chúng tôi sẽ cùng với các ông một tín ngưỡng...»

TẠ-VĂN-KINH

Chủ hiệu Nhât-Kinh Y-Quán
97, Phố Khách, Namđịnh

Ai yêu văn hay

thích tư tưởng cao

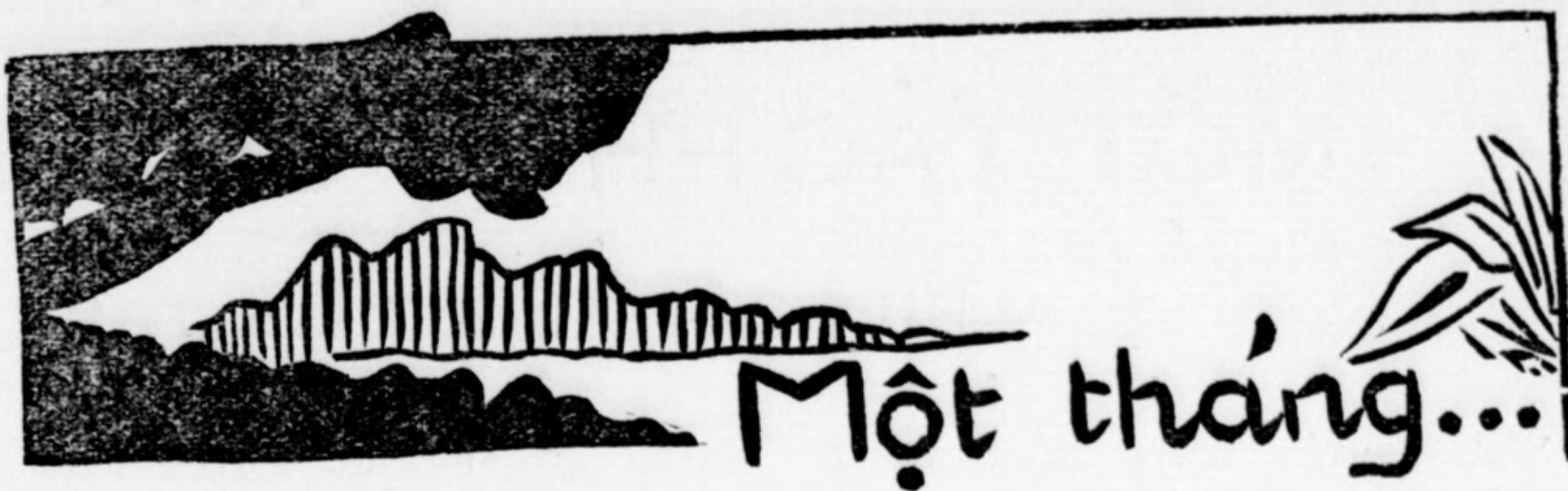
hãy xem cuốn sách :

Đức Cha Tông với Thiếu-niên

1 số 5 xu, 25 số 4 xu rưỡi 1 cuốn,
từ 50 cuốn trở lên tính 4 xu 1 cuốn.

Mua ngay kẻo hết. — Hỏi tại

Cha Cao nhà xứ Nam-định.

trong Thệ giới Công-Giáo

Trung-Hoa.

Một Cha thừa sai I-Pha-Nho
bị cộng sản bắt đã được tha

Cứ theo điện tín hãng Fides thông tin ngày 2 Mars 1935 thì Cha Cyprien Bravo, dòng Đa mi ni cô bị đảng cộng sản bắt trong tuần tháng giêng năm 1934 đã được tha. Người mới 34 tuổi. Thế là hiện nay chỉ còn sáu Cha thừa sai làm tù đảng cộng sản Trung-Hoa : 3 Cha I-Pha-Nho, 2 Cha Thụy-Sỹ với 1 Cha Ý-Đại-Lợi.

Cha Avito, dòng tên I-Pha-Nho bị bắt năm 1930, hiện làm khán hộ cho bọn cờ đỏ. Hiện nay đang vận động để chuộc Cha Anselmo người Ý bị bắt chính ngày lễ sinh nhật năm 1933 xong chưa có hiệu quả gì.

Tòa Thánh

Dâng tàu bay

Ngày 21 Mars Đức Thánh Cha đã cho vởi vào bộ kiến nhà phi-hành đức Hermann Koehl là người ủy viên của đức Hồng-y Giáo-chủ Schulte, tổng lãnh Giám-mục thành Cologne giảng Tòa-Thánh 2 tàu bay để dúp về việc giảng đạo các xứ hẻo lánh.

Đức

Một Giám-mục đạo Thệ-phản
trở lại

Ông Bác-sỹ Frédéric Meiler sáng lập chủ trương hội đạo Thệ-phản nước Đức đã trở lại đạo Chúa.

Năm nay ông 43 tuổi, trước lúc còn bé đã chịu ảnh hưởng giáo dục Công-giáo, đến năm 1920 thì ông bỏ đạo mà về phe Thệ-phản, năm 1930 ông được suy cử lên làm Giám-mục của phe đạo rồi Lu-te.

Ngày nay ông trở lại đạo Chúa, công chúng lấy làm ngạc nhiên mà nhất là dân đạo rồi thì càng lấy làm lạ lắm.

Nước Pháp

Cuộc lễ tam nhật bế mạc
Năm thánh tại Lộ-Đức

Bế mạc Năm thánh và nhân dịp mừng kỷ-niệm Đức-Bà hiện ra ở thành Lộ-Đức được 75 năm, có mở cuộc lễ tam nhật có các giáo sĩ làm lễ liên li suốt ba ngày đêm. Tòa Thánh ủy đức Hồng-y Thợ-ký Pacelli đến dự hội đại diện đức Giáo-hoàng. Quan nội vụ Thượng-thư Marin, đại diện chính-phủ Pháp, nghênh tiếp đức Hồng-y tại Vintimille là cương giới Pháp Ý, có binh lính ứng chào.

Có 60 đức Hồng-y đến dự lễ, có các quan chức đại biểu các nước Âu châu, bà nguyên Hoàng-hậu nước Áo Zita và nhiều vị hoàng-thân, công-chúa các nước, các ông nghị-viên Pháp và đông đúc quần chúng.

Đức Hồng-y Thủ-tướng Tòa-thánh đến đầu làm phép chúc sự lành cho nhân dân ở đấy. Tới thành Lộ-đức, có các quan chức địa phương nghênh tiếp, binh lính bồng súng chào. Đức Hồng-y đi toa xe hỏa riêng của đức Giám-quốc.

Đức Giám-quốc đã gửi điện-tín cho đức Hồng-y Pacelli nói rằng : « Nước chúng tôi rất cảm động vì cái cử chỉ từ tâm, hiệu nghiệm mà đức Giáo-hoàng và chính đức Hồng-y hằng luôn luôn giúp giúp vào công cuộc rất quý báu để mưu sự hòa bình như thế. »

Ngày hôm 26-4, là ngày lễ riêng cho trẻ con. có tới 20 vạn người đang tụ tập ở thành Lộ-đức ; ở đấy chưa từng thấy công chúng đông đúc như thế bao giờ đến nổi các hàng quán chật cả, công chúng gặp nhau thì ngủ đấy, trong các xe hàng, trong xe ô tô riêng.

MỘT TÁC-PHẨM CỦA CỤ TIỀN-SỸ

HUN ĐÚC TINH THẦN TRUYỀN GIÁO

Sinh nguyên truyền giáo vụ là một tác phẩm mới của Cha Pierre Truc, một thiều niên linh-mục, du học ở Tòa Thánh về, đỗ bằng liên-sỹ Thần-học, hiện làm giáo-sư ở trường Đại học Lý Doan Kê-sở. Rồi một cụ nghề ra, cuốn sách này nó theo cái học lực uyên bác của cụ mà cao sâu, rõ ràng cho những ai quen dùi mài với tư tưởng cao sâu, mà lẽ tất nhiên là nó khó hiểu cho dung nhân chưa dẫn thân vào bề học. Lại thêm nhiều chữ la-tinh nó làm cho cuốn sách như một chén thuốc bổ trong có vị đắng cay khiến người uống tuy biết rằng uống vào thì tốt nhưng chẳng khỏi ngại ngùng e ấp.

Đây là cảm tưởng thứ nhất khi mở cuốn sách bìa tím nó có cái nhan đề kêu gọi những người đầy lòng nhiệt thành muốn hăng hái sung vào đội quân tiên phong của Đức Chúa Jêsu, nấp dưới bóng cờ Chúa mà đi truyền đạo thật. Khi cái tính mê sách hay đã làm cho ta có can đảm đọc rồi, thì ta mới thấy cái hay, cái đẹp, mới rõ cái tư tưởng cao sâu nó khiến ta hồi hộp, có khi nó phát lòng nhiệt thành hăng hái của ta, nhưng đọc xong một đoạn, một chương thì ta mới rõ là cái tinh thần truyền đạo ta xưa nay tưởng có thật thì nó chỉ là một tinh thần phảng phất ngoài bề phủ. Muốn hun đúc tinh thần truyền đạo, ta phải có sự sống bề trong, những tia lửa nó bùng bùng ở tận tâm can phê phủ ta thì ta mới có thể đem nó ra mà làm sáng chung quanh ta, làm cho người chung quanh ta được âm áp.

Đọc cuốn sách này nên đứng về phương diện tìm văn hay, ý đẹp thì thất vọng, nhưng nếu muốn dùng cuốn sách này như một vị thuốc thiêng liêng để bồi bổ, huấn

luyện lấy sức lực truyền đạo thì sẽ được hoàn toàn mãn nguyện. Văn tuy nhiều đoạn trúc trắc khó hiểu, nhưng chắc ai đã là người đọc sách cũng phải tượng hình cho rằng dù văn nào cũng vậy, khi viết về một vấn đề cao sâu thần bí cũng phải trúc trắc. Với cái cố công moi ra tư tưởng cao sâu của tác giả đọc giả lại phải thêm cái ra sức tìm tòi mà hưởng cái tư tưởng cao sâu. Vào một vườn hồng, không rách áo, sờ tay thì sao có được đóa hoa thơm đẹp.

Đi du học về, được xem những công cuộc to tát hay ho của người công-giáo làm ở các nước ngoài, Cha Pierre Truc muốn vạch đường cho những ai cùng một chí nguyện như người, dăng truyền đạo thật cho người đồng bào Nam-Việt, cụ Nghè khi ngồi viết cuốn sách này hẳn có ý tưởng một ông tướng viết một cuốn binh thư chiến lược để huấn luyện cho đạo quân truyền giáo ở đây, mà đội quân ấy người chỉ kẻ có các vị linh-mục. Thế nên cuốn sách Sinh nguyên truyền giáo vụ có ý viết vừa tầm cho các Vị ấy.

Nhưng Hành-Đông Công-Giáo vì ơn Đức Giáo-Hoàng ân cần khuyến khích đã lan rộng sang cõi Đông-Pháp thì với đội quân ở trên lại có các thiều niên nam nữ muốn dùng tuổi thanh niên, chí quả cảm mà dúp các đảng trong việc mở nước Chúa. Ước ao rằng Cha Truc san nhuận lại cho vừa tầm người đọc mới là lũ Thanh-Niên Công-giáo ngày nay và người sẽ xuất bản lần thứ hai để cuốn sách hay ấy có ích cho một số đông người, thêm sức mạnh để huấn luyện lấy tông-đồ cho Chúa,

Đem chuông đi đánh nước người, cụ Truc đã có đủ thông minh tài cán đánh vang chuông Việt-Nam ở

đất Ý, lại thêm cái tinh thần hăng hái muốn đem cái sở học mà cung tận tụy với chức vụ thiêng liêng của thầy cả với bốn phận khó khăn của một thiều-niên công-giáo, cụ xuất bản cuốn sách Sinh-nguyên Truyền-giáo-vụ. Chúng tôi cúi đầu nhận biết cái thành tâm của cụ đối với Hội-Thánh Đông-Pháp và chúng tôi vui lòng giới thiệu tác phẩm ấy với những ai có chí làm tông-đồ.

THẠCH-KHOÀI-NHÂN

TRUYỆN VĂN

Người Công-Giáo trả thù

Tại Mexique việc cấm đạo vẫn rất ngặt nghèo gay gắt. Máu chảy xương tan, các đạo hữu vẫn vững lòng mà xưng tên Chúa, mà bỏ mình để giữ nhân đức tin. Toàn thể giới, cho đến cả dân Do-Thái (Juis) dân thế phản bên Mỹ trước cái cảnh tàn ác giã man ấy cũng phải cực lực tuyên bố phản kháng.

Ai cũng còn nhớ đến cái tên ghê sợ Plutarque Elie Calles là nguyên Giám-cuốc Mexique rất nổi danh về mọi sự ác nghiệt không thể tả được trong việc cấm đạo.

Đầu năm 1934, người uống máu ăn gan dân có đạo Mexique ấy phải bệnh hủi. Bà con thân thích bạn bè chẳng còn ai giám gần thẳng hủi tởm nhóp rơ ráy ấy, thế mà các Cha Dòng Tên mà xưa kia Calles thù giết đã nhiều lại rước lấy nó, nâng niu, thang thuốc cho nó.

Dấy môn đồ Chúa Jêsu trả thù như thế đấy.

Bắt đầu từ Juin báo sẽ ra vào đầu tháng.

DÒNG PHÁP

ĐIỀU TRA

Thăm các nhà Hội Thiện Hanoi

Đức Cha Tông diễn-thuyết.

Chủ nhật 19 Mai, các Cha I-Pha-Nho dòng thánh Đô-Mi-Ni-Cô mời Đức Cha Tông sang giảng ở nhà thờ Thái-bình. Đến chiều người có diễn-thuyết về vấn đề "Tiến hóa của sự sống" kỳ sau sẽ có bài tường thuật.

Lập nhà tu.

Bề trên dòng Phước-Sơn đã ra thăm Đức Cha Tông ở Phát-diệm để xin mở một nhà tu dòng Phước-Sơn tại Phát diệm.

Các Cô lập hội.

Những cựu nữ-sinh-viên ở trường Đức Bà (Institution St^e Maire) Hanoi, đều là những người ngoại giáo đã đến trình với Cha Hương để xin lập một hội mục đích để hội họp nhau lại mà khảo cứu và thấu thái lấy luân-lý Công-giáo ngõ hầu giúp nhau trở nên bọn nữ thanh-niên có ý chí.

Hai thầy cả Việt-Nam du học về nước.

Cha Joseph Nguyễn-văn-Đệ và Cha Michel Nguyễn-phác-Ngu sang du học Pháp đã sáu năm nay, vừa mới chịu chức thầy cả ở thành Luçon (Vendée) và xuống tàu về nước.

Hai Cha là hai bông hoa quý mọc ở vườn thanh-niên Công-giáo Việt-Nam năm nay, mong rằng hai Cha mang cái sở học, cái kiến thức thấu thái được ở hải ngoại mà ban bố cho đồng nhân, mở đường cho bạn trẻ.

Một trăm năm về sau.

Năm 1833 cái đầu thứ nhất của dân Công-giáo rơi xuống đất Việt Nam để làm sáng danh Chúa, để thỏa lòng ghét đạo của Vua Minh-Mạnh, ấy là đầu ông Paul Bường.

Một trăm năm sau, con cháu Paul Bường cùng ba cậu tôn thất cháu Đức Minh Mạng học ở trường la tinh Huế cùng mừng lễ bách chu niên ngày chịu tử hình của vị tử vi đạo thứ nhất của Việt Nam vào năm 1933, năm mà Đức Thánh Cha phong chức cho vị Giám Mục tiên khởi Việt Nam Nguyễn-bá-Tông.

Đối với những công cuộc hay một số đông người mình không chịu để tâm xem xét. Ở Hanoi, mấy năm gần đây bao nhiêu hội thiện mới ra đời như hội Tế Sinh, nhà Đa-Lữ Viện. Những hội có đã lâu như viện Tế-Bần nuôi các người già yếu tàn-tật, hội Việt-Nam Bảo-Anh coi sóc những trẻ nhỏ mồ côi. Đối với các hội làm phúc nhón nhao như thế mà nhiều người cũng chỉ hiểu qua loa mục đích là cứu mạng những người khốn khó mà không mấy khi đến thăm tận nơi để quan sát cách tổ chức, xếp đặt. Ngay như ở Hanoi, người bạn mà chúng tôi định nhờ làm hướng đạo dẫn chúng tôi là khách phương xa đến để thăm các hội đó, cũng thú thực với chúng tôi rằng bạn không biết các hội ấy ở phố nào, thành lập đã bao lâu và cả thấy có bao nhiêu hội.

Ngày chủ nhật 4 Avril 1935, chúng tôi lên tới Hanoi vào hồi 10 giờ hơn. Theo như chương trình đã định, chúng tôi đến thăm nhà nuôi những người già yếu, tàn tật (Asile des incurables) ở cuối con đường Hàng Bót (Rue Sœur Antoine). Sœur Antoine là tên một bà Phước đã bỏ quê hương xứ sở, bỏ cha mẹ, anh em, bỏ họ hàng, thân thuộc sang đây cùc cùn tận tụy săn sóc, an ủi những kẻ khốn cùng. Lúc sinh thời bà Chính phủ đã ân thưởng cho bà Phước Bắc-đầu Bội-tinh, ngày nay lại lấy tên bà đặt tên phố để treo gương sáng cho hậu thế.

Bên tay phải đường đi Hà đông, hai tòa nhà cao ráo, cũ kỹ, im lặng biệt thành một cái gang sơn tịch mịch trong một phần hoa nào nhiệt.

Nhân có thư giới thiệu của Cha Tuyên-ủy, chúng tôi được Bà Nhất vui vẻ tiếp đãi. Bà trạc ngoài 50 nhưng trông người rất khỏe mạnh và nhanh nhẹn, đôi mắt hiền lành vẻ mặt từ bi, nụ cười luôn luôn trong miệng tỏ ra rằng suốt đời chỉ hy sinh để buộc những vết thương đau của người bần bách.

Trước khi dẫn đi Bà đã nói ở đây chỉ toàn những cảnh khổ sở cả (Oh ! ici, il n'y a que misère). Mà khổ sở thật ! này đây trong suốt hai giấy nhà dài dằng dặc trên hai hàng đường đã bày ra trước mặt chúng tôi đủ mọi sự tàn tật, nào mù, nào què, nào toét mắt, nào thông manh, nào loạn óc, nào cụt tay làm cho biết bao vừa đàn ông đàn bà thành người vô dụng, khó chữa suốt đời âm thầm khổ não với cái tật của mình. Tuy vậy, một số ít người cũng chịu khó làm việc, hoặc dệt vải, dệt chiếu để trong viện dùng, hoặc đan võng, đan lưới để đem ra ngoài bán. Viện có để hai gian nhà trong có đủ khi cụ để những người này đến đây làm việc. Đây là vườn rộng, giếng rau, ao sâu thả cá, sân rải để phơi. Bà Nhất lúc nào cũng tươi tỉnh dẫn chúng tôi đi thăm khắp lượt, miệng luôn luôn giảng giải, tay luôn luôn chỉ trỏ.

Kia trong góc viện mấy đàn trẻ nhỏ đang chạy nhảy, nó đùa coi bộ hơn hờ lắm, hỏi ra mới biết đây là những con cái người tàn tật nằm trong viện gặp ngày nghỉ đang chơi đùa trước trường học.

Trường học đây rộng rãi, sạch sẽ hơn nhiều lớp mà chúng tôi đã trông thấy ở trong các đình, chùa. Viện có nuôi riêng một ông giáo để giảng chữ và trông nom các trẻ.

(Kỳ sau sẽ tiếp)

HỘI LÀM PHÚC

ÔNG THÁNH VICENTÉ

Nam định. --Tháng vừa qua anh em hội viên đã đi thăm ngót một trăm nhà nghèo khó và vẫn sốt sắng giấy bòn cho các người nào tỏ ý muốn trở lại đạo.

Hanoi. --Hội đã cử 6 người hàng tuần đi vào các nhà thương thăm và an ủi người ốm yếu.

Hôm 25 Avril Hội đã phát thức ăn cho các nhà nghèo khó ngụ ở bãi cát Cầu Giộc-gạch về dịp lễ Phục Sinh.

TRẬN TRÓT TRANH CHÚC QUÂN QUÂN BẮC-KỲ

Hồng-Bàng Nam-Định và Eclair Hanoi vào chung kết giải P. Pasquier.

Ngày lễ Phục-sinh (21 Avril) hai hội H. B. và Eclair gặp nhau trên bãi Mangin Hanoi, trước mấy ngàn khán giả Tây Nam. Hàng ngũ 2 bên:

Eclair: Tâm C
 Trương Bình
 Sinh Thơm Hựu
 Thái Đức Quý Diệm Ba
 Viên Thừa Khánh Dân Sinh
 Ngọc Hiền Huân
 Tân Nghĩa

Hồng-Bàng: Baquet

Temps đầu, H. B. bị Eclair gác 2-1. Temps sau, H. B. đổi chiến lược, cặp tam phong Khánh, Dân, Thừa, thi nhau dặt bóng lên để gỡ danh dự cho Hội mình, làm cho đối phương rối mắt. Thi một quả của tá biên Sinh tạt sát lưới, Dân ngã móc theo mà dặt vào lưới Tâm C, gỡ hòa 2-2. Khán giả từ phía võ tay khen ngợi quả gỡ đẹp mắt của H. B. Độ 15 phút, H. B. bị pénalty, Eclair sút ăn bàn Ec-3 H-B-2.

Tiếng hoan hô trợ lực cho Eclair chưa dứt thì H. B. đã gỡ hòa 3-3. Tình thế gay go, H. B. nhất định mang cup về Nam-định, mà phần nhiều chiến tướng Eclair mệt mỏi, thủ quân Quý đang lo cho số phận hội mình, thì lộn xộn trước gôn Hanoi, Khánh đã dặt vào lưới Hanoi mà giữ phần thắng cho Nam-định. Thôi, Hanoi hết hy vọng vì sắp hết giờ, nếu không có tiếng còi đáng ngờ của giám cục Lammers, chẳng hay hữu ý hay vô tình, mà phạt H. B.

quả pénalty trước lúc tan cuộc 2 phút để Eclair gỡ hòa 4-4.

Hai hội chơi thêm 20 phút, con số 4-4 vẫn không thay đổi, vì thế hôm chủ nhật (28 Avril) vừa rồi lại phải đấu lại. Tuy giờ mưa, chung quanh bãi, người đến xem tài 2 hội đã bao kín bãi, lẽ tất nhiên là khán giả của Hanoi và Nam-định chiếm đa số, vì ai nấy đều muốn phần thắng về tỉnh mình. Ý hẳn Tổng-cuộc đã rõ cách cử chỉ của trọng tài Lammers lần trước, nên kỳ này đã cử Rochat cầm còi rất công minh, từ chiến tướng đến người xem ai cũng phục.

Đội ban của Hiền lần này xếp đặt hơi thay đổi một chút, mà số dĩ thua đậm, một phần lớn tại anh thủ thành Baquet, đoán hết chỗ nói, và cũng tại sự thay đổi bất lợi hàng ngũ của Hiền.

Kỳ này, Eclair biết chỗ yếu của H. B. là anh thủ thành dặt lại hay hoảng, nên toàn đội Eclair, ai được bóng là chọc vào sát mặt thành, ồ ạt tiến vào làm cuống thủ thành mà ăn bàn. Temps đầu, H. B. bị Eclair gác 2-0. Tuy vậy, Thủ quân Quý vẫn chưa hy vọng chức vô địch về Hanoi giữ, vì theo như kỳ trước H. B. gỡ lại rất chóng, chỉ ăn nhau về hậu vận.

Vào temps sau độ 2 phút, đã thấy Khánh chuyển cho Dân dặt vào lưới Tâm C. một quả để tẩy bạch định cho H. B. E. = 2 H. B. = 1. Các khán giả Nam-thành reo hò, trợ lực cho đội ban vàng đen, thi độ 5 phút sau, Tâm C. lại chui vào lưới mang bóng ra lần thứ hai 2-2.

Ở ngoài, người xem lại một phen đoán phỏng: kẻ rằng có lẽ hòa. - người thì: khéo Hanoi mất cúp, mà trong bãi, hai phe, Hanoi-Namđinh, tình thế rất gay go, ai nấy chỉ lo đội ban mình lỡ một lần hai, sẽ thành công dạ-trắng xe cát. Đang lúc lộn xộn, H. B. bị coup franc. Tương ứng dung, từ giữa bãi chọc thẳng vào gôn H. B. Baquet xoảng đến nổi 2 bàn thua thêm sau, Eclair tận ngoài 10 thước sút vào cũng ăn. Thành Eclair hạ H. B. 5-2 mà giữ chức vô địch thêm một năm nữa.

Người đi xem, ai cũng phản nản số phận không may cho H. B., chỉ vì anh thủ thành vô vị ấy mà bị thua đậm, dù sao, H. B., cũng được người xem khen ngợi, đáng thứ nhì trong làng bóng tròn năm 1935. Kỳ này, Eclair đổi Trạch thay Thái, tá biên, và Ngoạn thay Sinh.

Còn H. B., đem cắt Kế đi bộ ba với Khánh, Dân, bắt Thừa về tiếp ứng thay Ngọc, thực là thất sách.

Cũng là sự không may cho H. B., nhưng thiết tưởng đến thế cũng là quá lòng sờ cầu của ông bầu Thao và thủ quân Hiền rồi, ví như đang « bạch định » nhảy lên « phó té », làm rung động làng bóng tròn Bắc-Kỳ, tưởng các cầu tướng H. B. mỗi khi trông thấy lá cờ kỷ-niệm của Tổng-cuộc, cũng nên tự an ủi mà luyện tập cho hùng tráng để chờ hậu hội.

ĐỀ TÊ